Р Е Ш Е Н И Е
№ 2450

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Бранимира Митушева
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11501** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес [улица], ет. 2, представлявано от управителя Я. Е. Н. срещу решение от 15.04.2013г., постановено по н.а.х.д. № 10969/2012г. на СРС, наказателно отделение, 102 - ри състав. Със съдебното решение е изменено наказателно постановление № 2210-086 от 22.03.2012г., издадено от зам.директора на ТД на НАП С. – град, с което на основание чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 22, ал. 4 във връзка с § 59, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/2006г.). Наказателното постановление е изменено като санкцията е определена в размер на 500 лева, на основание чл.185, ал. 2, изр. 2, във връзка с ал. 1 от ЗДДС.

С касационната жалба се иса отмяна на съдебното решение и на наказателното постановление. Правят се възражения за неправилно приложение на материалния закон. К. жалбоподател счита деянието за несъставомерно, а наложената санкция за прекомерно висока. Представя писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба – ТД на НАП – С., чрез упълномощения си

процесуален представител юрисконсулт Г. поддържа становище, че касационната жалба е неоснователна и съдебното решение на СРС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.
Прокурор Костов от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.
Административният съд С. - град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:
Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение и е допустима.
Разгледана по същество е неоснователна.
С решение от 15.04.2013г., постановено по н.а.х.д. № 10969/2012г. на СРС, наказателно отделение, 102 - ри състав е изменено наказателно постановление №2210-086 от 22.03.2012г., издадено от зам. директора на ТД на НАП С.-град, с което на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 22, ал. 4 във връзка с § 59, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006г. Наказателното постановление е изменено като санкцията е определена в размер на 500 лева, на основание чл.185, ал. 2, изр. 2, във връзка с ал. 1 от ЗДДС.
От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 27.02.2012 г. Я. Е. Н., управител на [фирма] представил за заверка в офис „Център" на ТД на НАП [населено място] протоколи за демонтаж на фискална памет на фискално устройство „D. M.-02" с ИН на ФУ DT 02231405. Датата на демонтаж на фискалната памет, вписана в протоколите била 14.02.2012г., тоест протоколите са представени за заверка след изтичане на законоустановения срок от 3 дни, със закъснение от 10 дни. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 22, ал. 4, вр. § 59, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006г., въз основа на който е издадено и наказателното постановление.
От правна страна СРС е приел, че от събраните по делото доказателства е установено, че търговецът е нарушил чл. 22, ал. 4, вр. § 59, ал.2 от Наредба № Н-18/2006г., за което обаче неправилно е санкциониран по чл.185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС. Не е установено, че нарушението е довело до неотразяване на приходи, в който случай е приложим чл. 185, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС и размер на санкцията по ал. 1 от същия текст. На това основание районният съд е изменил наказателното постановление и е определил имуществена санкция в минималния размер по чл.185, ал. 2, изр. 2 във връзка с ал. 1 от ЗДДС като е изложил мотиви по чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН.

Решението на районния съд е правилно, обосновано и законосъобразно. Правилно съдът е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 27.02.2012г. упълномощено лице на търговското дружество се явява със закъснение за заверка на протоколи за демонтаж на фискална памет на фискално устройство, като протоколът за демонтаж на фискалната памет е от 14.02.2012г. или е налице закъснение от 10 дни. Следователно, правилно съдът е приел, че представител на търговското дружество не е представил пред Националната агенция за приходите протоколът за демонтаж на фискална памет от 14.02.2012г., в тридневен срок от демонтажа. Условията, редът и начинът за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки са регламентирани в Наредба

№ Н-18 от 13.12.2006г. Съгласно чл. 22, ал. 4 от Наредба № Н-18/2006г. (в приложима редакция към датата на извършване на нарушението и датата на издаване на акта за установяване на административно нарушение), в срок от три работни от съставяне на протокола, лицето по чл. 3 или упълномощено от него лице представя четирите екземпляра в компетентната ТД на НАП заедно със съкратени отчети на фискалната памет по години за работния й период, а при повреда на оперативната памет и контролната лента, заедно с изчисления по нея оборот след последния записан във фискалната памет отчет. С измененията на Наредба № Н-18/2006г., бр. 49 от 2010г., в сила от 29.06.2010г. е отменена разпоредбата на чл.22, ал. 4 от Наредбата. С § 59, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-18/2006г. е регламентирано, че до въвеждането в експлоатация на фискални устройства, отговарящи на изискванията на тази наредба, но не по-късно от изтичане на сроковете по предходната алинея, лицата по чл. 3 прилагат досегашния ред за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, включително по отношение на изискванията към фискалните устройства, въвеждането и извеждането им от експлоатация. В процесния случай имуществената санкция е била наложена за нарушение по чл. 22, ал. 4 от наредбата – непредставяне в срок на ТД на НАП на съставен протокол за демонтаж на фискалната памет. Приложимостта на § 59, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-18/2006г. включва и извеждането от експлоатация на фискалното устройство. Във всички случаи извеждането от експлоатация на фискалното устройство е свързано и с демонтаж на фискалната памет, независимо дали извеждането от експлоатация се извършва по инициатива на лицето по чл. 3 или при бракуване на фискалното устройство, то извеждането от експлоатация се извършва, като включително се демонтира и фискалната памет. В тази връзка, с оглед § 59, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-18/2006г. правилно е прието, че редът за демонтиране на фискалната памет, независимо изричната отмяна на чл. 22, ал. 4 от Наредбата е по реда на посочената правна норма, по силата на § 59, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-18/2006г. Също така правилно съдът е приложил санкционната норма на чл. 185, ал. 2, изр. 2 във връзка с ал. 1 от ЗДДС, тъй като не е установено допуснатото нарушение да е довело до неотразяване на приходи. Санкцията е определена в минималния размер, посочен в правната норма, за което са изложени мотиви от районния съд, които се споделят и от настоящата съдебна инстанция.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, Х.– ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.04.2013г., постановено по н.а.х.д.№10969/2012г. на СРС, наказателно отделение, 102 - ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.